

18
Wypracowanie domowe

n. t. „Przejęcia wojenne”

90

Kiedy wojska niemieckie poszły na Rosję z powrotem widzieliśmy sami, że bardzo łatwo Niemcy pędzą Sowietów. Potem były różne pisma niemieckie, tam też pisali, że pędzą Sowietów. Niemcy długo pedzili Sowietów. Krescie zaczęto mówić, że Rosja dostała bardzo dobrą broń od St. Zje. pędzi Niemców z powrotem. Do szeregow Rosji wstąpili Polacy, którzy byli w niewoli. Niedługo słyszeliśmy już straty, straty te nieco ludzi pocieszyły. Co dzień, to bliżej dawały się słyszeć straty. Krescie okolice nasze zostały zalane wojskiem niemieckim. Trzy dni nie ruszali nas z miejsca, aż na czwarty przyszedł zawiadomienie żebyśmy się wybierali z wioski. Ta nowina bardzo ludzi zasmuciła. Ja w tem czasie pastłem krowy, gdy przyszła siostra i mówi żebym krowy pędził do domu, bo będą inni uciekali. Teraz w wieczór wybraliśmy się do kuzynow do Folwarku, tam wojska

jeszcze nie było. Byliśmy tam dnień i noc ~~14~~¹⁶ rano przyjechali i tam wojsko i zaraz kazano nam się wybierać. Wybraliśmy się na noc do lasu, w lesie byli już sąsiedzi. Zarazutr rano kule zaczęły padać blisko nas. Jeden pocisk ranił sąsiadom krowy. Straty zblizły się szybko. Niedaleko na góru zobaczyliśmy bardzo dużo wojska. Strach ogarniał wszystkich. Kryscy myśleli, że to Niemcy, byli to Sowieci. Niemcy byli już daleko kolo Piaski. Wojsko zbliżało się ku nam, gdy się zbliżyło nieco każdy pomyślał żołnierzy sowieckich. Witano ich bardzo z wielką uciechą. Ja przyglądałem się ciekawie nowoczesnej broni jakiej żołnierzów nie widziałem. Sowieci długo przy nas nie stali bo starszy powiedział: „pajdiom w pierot” i żołnierze poszli, rozchodząc się na małe grupy po ziąbach. Ja siedząc opodal okopu usłyszałem w życiu przerażliwy jek, który utknął mnie w sercu. Myślałem, że kto z cywila został ranny. Gdy podbiegłem zobaczyłem Niemca, który tonął we krwi,

Kuśnierzycę był bez nogi. W ręku trzymał rewolwer jeszcze Polski. O kilka kroków stał Sowiet, Sowiet zaraz zbliżył się do Kuśnierza i zabił go z automatu. Rewolwer zabrał i poszedł. Gdy wróciłem fura była już gotowa wsiadłem i pojechaliśmy do domu. Kazi dy był ucieszny, że żyje i jest zdrowy. Po drodze widzieliśmy polamane konary drzew przez bombę. Zbliżając się do wioski ujrzeliśmy trzy spalone mieszkani. Ludzie ci nie cieszyli się tak życiem jak ci, którzy mieli mieszkania w poządku.

Kuśnierzewski

Marian

Klasa 7.